

برجام: کشاکش، نمایش و

دیگر هیچ

کاظم نیکخواه

مذاکرات برجام به مراحل حساسی رسیده و طرفین هرکدام در مورد رسیدن به توافق چیزی می گویند. سخنگوی کاخ سفید آمریکا اخیراً گفت "توافقی که نگرانی‌های اصلی همه طرف‌ها را برطرف کند در چشم‌انداز قرار گرفته است، اما اگر در هفته‌های آینده به آن نرسیم، پیشرفت‌های هسته‌ای ادامه‌دار ایران، بازگشت ما به برجام را غیرممکن می‌کند". سخنگوی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس اسلامی نیز می‌گوید "شرایط برای یک توافق برد - برد آماده است". اما گلایه میکند که "حق ما بود که تمام تحریم‌ها برداشته شود لیک حریف حذف بخشی از آنها را پذیرفته است". دولت آمریکا تلاش دارد که مذاکره مستقیم را به جمهوری اسلامی

تحمیل کند و این حکومت را با وعده برداشتن تحریمها و فشارهای همزمان ناچار به عقب کشیدن از پیشرفتهای تکنیکی غنی سازی در یکی دو ساله اخیر نمایند که فرصت تولید بمب اتمی برای حکومت را طولانی تر نماید. به نوشته وال استریت ژورنال توافقی که در آن بازه زمانی ساخت بمب اتمی کاهش یافته باشد باعث تردیدهای جدید در مورد توانایی دولت بایدن در دستیابی به "یک توافق طولانی تر و موثرتر" خواهد شد که دولت معتقد است مسیر ایران در دستیابی به سلاح اتمی را محدودتر کرده و به این ترتیب، به دولت امکان می دهد حمایت سیاسی متحدان اروپایی ایالات متحده و همچنین سیاستمداران داخلی را به دست آورد.

بعید نیست که در هفته های آتی اولین معاهدات امضا شود و توافقاتی صورت گیرد، زیرا دو طرف به یک پیشرفت در مذاکرات و توافقات نیاز دارند. جمهوری اسلامی در ورطه فروپاشی اقتصادی، به رفع فوری و همه جانبه تحریمها نیاز دارد و دولت بایدن و متحدانش وجهه جهانی خویش را در گرو پاس کشیدن کامل حکومت اسلامی از غنی سازی های جدید بعد از لغو برجام می بینند. و مدتهاست که در مورد این پیش شرط ها و اختلافات دارند با هم کلنجار میروند. برخی اختلافات دیگر نیز بر سر راه امضای توافقات وجود دارد که آنها هم مهمند. از جمله میتوان به روند برداشته شدن تحریمهای اتمی اشاره کرد که دولتهای

غربی بر ۴۸ ساعت اصرار دارند و جمهوری اسلامی فرصت طولانی تری را میخواهد که به قول خامنه ای "راستی آزمایی" شود. یعنی اول کنترل کنند که آیا تحریمها عملاً کنار رفته یا نه و بعد دست به توقف غنی سازی و تعطیل مراکز هسته ای و غیره بزنند. یعنی جمهوری اسلامی حتی بعد از امضای برجام نیز میخواهد چند ماه به بهانه راستی آزمایی برای خودش فرصت بخرد. یک نکته دیگر هم اختلاف بر سر اینست که کدام تحریمها مربوط به مساله هسته ای است که باید کنار برود و کدام مربوط به تروریسم جمهوری اسلامی و پولشوئی و قاچاق و امثال اینهاست که به این مذاکرات مربوط نمی باشد و باید جداگانه حکومت اسلامی نشان دهد که دست از این

سیاست‌هایش برداشته است تا بتواند به رفع تحریم‌ها دست یابد. برای نمونه اکثر سران سپاه پاسداران و برخی مهره‌های بالای حکومتی به دلیل دست داشتن در تروریسم و قاچاق و پولشویی در سطح بین‌المللی تحت تعقیب و یا تحت تحریم هستند.

شکست محتوم

اما برجام بدور از همه جنجال‌ها، چه ثقل سیاسی ای در صحنه بین‌المللی دارد؟ بطور واقعی یک سری عوامل سیاسی پایدارتر، کل پروژه برجام را حتی در صورت توافق رسمی، به پروژه ای پادرها و محکوم به شکست تبدیل میکند. و آن بن بست اساسی رابطه جمهوری

اسلامی با غرب و بویژه با آمریکاست. سیاست
ضد آمریکائی گری حکومت اسلامی و کوبیدن
بر طبل نابودی اسرائیل و امثال اینها مانع راه
یافتن این حکومت به عرصه بین المللی و بازار
و مناسبات غرب شده است. تناقض حکومت
اسلامی اینجاست که این حکومت برای سرپا
ماندن و احیای اقتصاد ورشکسته اش عمیقا
به ورود به عرصه بین المللی و مراودات
با غرب نیاز دارد. اقتصاد کشور تحت این
حکومت دارد به معنای دقیق کلمه فرو می
پاشد. فروپاشی اقتصادی کل حکومت را هم
با خود دارد به سمت تلاشی میبرد. برجام و
دستیابی بیشتر به بازار غرب میتواند بقول
متخصصین اقتصادی در ایران، چند صباحی
به کمک اقتصاد داغان این کشور بیاید و روند

فروپاشی را "دو سه سال به تاخیر بیندازد". اما برای جمهوری اسلامی امکان دست کشیدن از ایدئولوژی ضد آمریکائی گری و بسیج اوباش و عربده کشی علیه "شیطان بزرگ" وجود ندارد. دست شستن از این ایدئولوژی برای حکومت به معنای خودکشی است. زیرا صفوفش را در داخل و در خارج با تلاشی روبرو میکند. چسب نگهداری نیروهای ارتجاعی جنبش اسلامی در داخل ایران و در منطقه اساساً جهت گیری و سیاست ضد آمریکائی گری حکومت اسلامی است. در نتیجه در عین حال که جمهوری اسلامی بارها با هیئت های آمریکائی مخفیانه بطور مستقیم مذاکره کرده است، و حتی خبرهایی حاکی از مذاکرات با اسرائیلی ها هم منتشر شده است، اما حاضر به

مذاکره مستقیم با آنها نیست. همین معضلات و مشکلاتی امثال اینها، گیر و گرفت های زیادی را در ادامه کاری برجام و توافقات آن نیز ایجاد میکند و برجام را قبل از تولد دوباره، شکننده و محکوم به شکست مینماید.

این را در آستانه توافقات دور اول برجام و در میانه رسانه ها و نیروهای مختلف در مورد آشتی جمهوری اسلامی با غرب و تحول اساسی به نفع حکومت و این نوع تبلیغات، تاکید کردیم و جا دارد بار دیگر یادآوری کنیم که بحران بین المللی جمهوری اسلامی با برجام یا بدون برجام قابل حل نیست. این بحران و بحران اقتصادی عمیقی که دامن زده است، فشار کمرشکنی را بر دوش مردم جامعه قرار

داده و هر روز اعتراضات گسترده تری را دامن
میزند.

در نتیجه بحران هسته ای، و کلا بحران بین
المللی جمهوری اسلامی حتی در صورت توافق
برجام نیز ادامه خواهد یافت. هیچ تردیدی
نباید داشت که این بحران تنها با پایان حکومت
اسلامی می تواند پایان یابد. حکومت اسلامی
را با تعهد و معامله نمی توان بی خطر کرد. باید
آنها مثل یک ماشین قراضه و بشدت مسموم
کننده، اوراق کرد و دور انداخت. و این نه هدف
و نه کار دولتها نیست. کار مردم است.

۱۰ فوریه ۲۰۲۲

وب سایت:

www.wpiran.org

تماس با حزب:

پیامگیر تلگرام: **wpi_tamas@**

و یا با ارسال پیام به شماره

۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

از طریق سیگنال، واتساپ و تلگرام و اینستاگرام